

Bültenimizin 114. Sayısında Şubemizin Üyesi Elektrik Mühendisi **Hatice KÖKSAL**'ı konuk ettik.

Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ankara doğumluyum. Evli ve 2 çocuk sahibiyim. Liseyi Mersin Tefvik Sırrı Gür Lisesinde, Üniversiteyi Gazi Mimarlık Mühendislik Fakültesi Elektrik Elektronik Mühendisliği bölümünde okudum. 1989 yılında mezun olup bir sene Özel sektörde SMM olarak çalıştım. 1990 yılında Ankara'da Hava Kuvvetleri Komutanlığında memur olarak işe başladım.

Çalışma alanım Askeri Pistlerinin aydınlatılması ve Uçak bariyer sistemlerinin işletmesi, bakımı, malzeme takibi ve teminiydi. Çok özel ve ilk defa karşılaştığım bu konularla ilgili önce bize gerekli eğitimler verildi. Bilgisayarla bu işlerin takibi için bugün için çok kolay ama o gün için çok üst seviyede eğitimler aldım. Çünkü bütün Üs komutanlıklarına hergün özel bir yazılımla erişip bütün iş takibimizi ve görüşmelerimizi yapabiliyorduk. Evrak asgari düzeydeydi. Ayrıca Türkiye'nin doğusundan batısına bağlı birliklere görevle gidip görme şansım oldu. 1993 yılında evlilik nedeni ile TEDAŞ'a geçip Bursa'da işe başladım. Çalışma şartları çok farklı idi. Bilişimle birçok Kurum gibi tanışılmamıştı.

Sanırım Askeriye bu konuda benim şansımıydı. Ama TEDAŞ'daki çok değerli ve benden tecrübeli meslektaşlarım buradaki şansımıydı. Bence Kurumu büyük bir özveri ve kişisel gayretleri ile ayakta tutan büyüklerinden bende çok şey öğrendim. Birçok şubede çalıştım. PYEP, Sistem İşletme, Osmangazi ve Nilüfer İşletme Müdürü olarak görev yaptım. Özelleşme sonunda atandığım Bursa Adliyesi Bilgi İşlem Müdürlüğünden 2011 yılında emekli oldum. Şu anda birçok emekli gibi Yapı Denetimci olarak çalışıyorum.

Mühendislik yaptığınız günlerden bugüne kadar mesleğimizde ve meslektaşlarımızın yaşamında ortaya çıkan olumlu ve olumsuzlukları değerlendirir misiniz?

Olumsuzluklardan başlarsak Üniversite sayısı arttığı halde yeterli donanımda öğretim görevlisi yetişmediği için eğitim kalitesinin düştüğünü düşünüyorum. İş hayatında ücretlerin yeterli olmadığını mühendislere hakedilenin verilmediğini görüyorum. Olumlu tarafı yeni mühendislerin bilişimi çok iyi kullanarak çok daha kolay ve hızlı bilgiye ulaşmaları. Buda mesleki anlamda dünyadaki gelişmeleri takip etme şansını veriyor.

Genç Meslektaşlarımıza tavsiyelerde bulunmak ister misiniz?

Meraklı ve araştırmacı ruhlarını kaybetmemelerini tavsiye ederim. Araştırmayı elbette bilişimde yapabilirler ki bilişimden hiç kopmadan

takip etmeleri şart; ancak olayları masa başında değil sahada takip etmelerini ve insan ilişkilerini yüzyüze sürdürmelerini tavsiye ederim.

EMO Bursa Şubesinin çalışmalarını hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Bütün EMO Bursa Şubesi çalışanlarını kutluyorum. Bu gerçekten çok özveri isteyen bir iş. İçinde bulunmayı çok istediğim halde özel nedenlerle destek veremediğim bu işleri yapanları gerçekten kutluyorum ve başarılı buluyorum. Bu şartlarda bile odamızı ayakta tutmak üyeleri ve mesleğimizi korumak için her türlü çabanın odamız tarafından verildiğine inanıyorum. Eksiklikler ise her türlü eğitim ve sosyal etkinliklere katılımın az olmasıdır. Buda biz üyelerin eksikliğidir. Odamızın ayakta kalması güçlü olması için daha ilgili olmalıyız. Basit bir mantık daha doğrusu atasözü 'Bir elin nesi var iki elin sesi var'.

Ülkemizdeki ve dünyadaki inşaat sektörü, Yapı Denetim süreçlerinin değerlendirmesini kısaca yapabilir misiniz?

Bence dünyadada ülkemizde de inşaat sektörü en önemli sektörlerden birisidir. Titizlikle yapılması ve kontrol edilmesi gerekir. Çünkü insan barındırıyor. Hayati önem taşıyor. Ancak ülkemizde kontrol muş gibi olduğu için yapının güvenliğini değil problem olduğunda kağıt üzerindeki isimleri hedef alıyor. Yapı Denetim Kurumlarının müteahhit ile para ilişkisinin kesilmesi gerekiyor. Bu sağlandığı takdirde işinde uzman mühendislerin kontrolü dört dörtlük yapacağına inanıyorum.

Elektrik Mühendisi olmasaydınız hangi mesleği seçerdiniz, neden?

Hayalim sporcu olmaktı. Çünkü sporcu özgür kimseye bağlı değil, sadece kendinden sorumlu tabii bireysel yapılan spor dallarında. Atletizme ilğim vardı. Ancak benim çocukluğumda meslek olarak görülmediği için ailem desteklemedi.

İş dışındaki zamanınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ailem ve büyüğü 22, küçüğü 18 yaşında 2 oğlum var. Büyük oğlum İTÜ Bilgisayar Mühendisliğinde okuyor. Küçük oğlum bu sene sınava girecek. Onlar için birşeyler yapmak onlarla vakit geçirmek en güzeli tabii. Ama onlarla bütün vakti doldurmak imkansız. Doğa yürüyüşleri ve yüzmeyi çok seviyorum. 23 yıllık çalışma hayatından sonra plansız yaşamayı seviyorum. Canım ne zaman ne isterse onu yapıyorum. Haftada bir gün kapalıçarşıda gezmek, Koza Han'da kahve içmek bazen Abdal Fırını'nda simit çay ve sık sık Arkadaşlarımla görüşmek dertleşmek beraber olmak en büyük keyfim.